

Şiire Uyanan Kalem

– Sırlar Düşü · 08 Mart 2022

//...Küskünlüğümü kırdım
Kırdım da yine şiire kaldım...//

Baştan ayağı hüznün
Baştan ayağı keşke
Kalemin titreyen kelimeleriyle
Baştan ayağı endişe sürdürüm yüzüme

Biliyor musun?
Nereden bileceksin?
Odamın duvarlarına konuşurdum eskiden
Konuşurdum, karanlığa, aynaya...
Düşünsene şimdi hepsi zor
Hepsi sırt çevirmiş benden...
İçime döktüklerim kaynadıkça
Haşlanmış yürek taşıyor bu beden...

Pişmeden aşk olmaz
Öyle iyi biliyorum ki.
Bildiklerimi sustuklarıma sarıp
Yüksek ateş yanıyorum...

Ağlıyor titreyen kalem
Omzuna koyarak başını kelimelerin...
Nasıl da iç çekerek
Nasıl da acı acı inleyerek...
Sakinleştiremem ki çaresiz bu defteri...
Koynuna alsa bir dert
Almasa başka dert bütün hikâyeyi...

Küskünlüğümü kırdım
Kırdım da yine şiire kaldım.
Olan kaleme
Deftere
Ve zifiri karanlık geceye oldu...

Neden?

Geldin diye, sevdin diye

Beni yeniden Şiire gömdün diye...

Sırlardüşü